

Simon Macuh: Sprehodi za čuječnost

Sprehodi za čuječnost so dejavnost, ki spodbuja opazovanje prostora in odnosov elementov v njem. Posebno pozornost posveča socialnemu prostoru.

Sprehode za čuječnost sem kot umetniško formo začel gojiti v obliki delavnic v Celju marca 2014. Idejno zasnovano zanje sem dobil na delavnicah Anne Friz, v katerih sem videl priložnost za nadgraditev. Kot kipar se lotevam izgradnje socialne skulpture, ki sem jo sčasoma razširil ne le na žive ljudi, ampak tudi na druge žive elemente okolja. Socialna skulptura je dobila okoljski značaj. Sprehodi so meditativni s terapevtskim učinkom. Sprehodi za čuječnost spajajo socialno skulpturo, ekologijo in prostor, fenomenologijo s čuječnostjo, ki se zadnje čase pojavlja kot terapevtska praksa. Kot vizualnega umetnika me zanima razvijanje drugih čutov in novo mapiranje že znanega prostora na podlagi teh izkustev. Fenomen je tudi zvočen!

Sprehod je izveden 28. 2. ob 17.00 v parku Tivoli. V program vključujemo posnetek, ki je nastal na sprehodu.

<https://www.facebook.com/sprehodi>

Agapea (Saša Spačal): Cikli

Cikli se na prvi pogled zdijo naravni in večni, vendar so v nenehnem spreminjanju tudi zmeraj drugačni. Na poti neprestanega spreminjanja in razvoja vznikajo kot niz trenutkov. Trenutki so razkosani na manjše enote, doživeti in skozi izkušnjo skoraj materializirani. Z izkušnjo, skozi katero je cikličnost mogoče zaznati, ob zavedanju, da lahko premik od preteklosti prek sedanosti do prihodnosti dojamemo le z mislijo. <http://www.agapea.si>

Andraž Magajna: U cik zore (23 min 59 sec)

U cik zore je zvočno tolmačenje noči, ki postaja dan. Sestavljanje tvorijo terenski posnetek, zvoki kitare in njuni drobci. Z osredotočanjem na zvočne tokove znotraj vsakodnevnega 24-urnega cikla predstavlja spoj geofoničnih, biofoničnih in antropofoničnih trenutkov začetka dneva.

Jan Turk / Marko Batista: Cave Astronauts (40 min)

Avtorja nadgrajujeta zvočno delo, ki nastaja s snemanjem in izvajanjem zvokov znotraj 'site-specific' akustičnega prostora divje kraške jame. Izkoriščanje akustičnih karakteristik naravnega habitata prepoznavata kot primarni kompozicijski element in s tem kot okolje za nastanek specifične elektro-akustične kompozicije. Skozi proces sta s snemanjem ustvarila zvočne zapise, v katerih nastopajo jamski zvoki vodnih kapljic, zvoki različnih naravnih materialov, najdenih v jami, in interventni zvoki elektronskega izvora iz naprav, ki sta jih prinesla s sabo v jamo.

<http://www.project-data.info>

Kaja Kraner / Alja Lobnik / Katja Kosi:***Gibanje v monotonosti hoje, zvočni zapis o predstavi Senzasenso Jana Rozmana***

Druga radijska oddaja *Nagib na radio* ob predstavi *Senzasenso* Jana Rozmana (Nagib na oder) predstavlja tekstualno-zvočni dialog omenjene predstave in misli filozofov Deleuza in Guattarija prek pojma postajanja. Pojem namreč prelamlja s ključno zahodno filozofsko dihotomijo narava–kultura oziroma civilizacija, na kateri je počival in še počiva velik del filozofskih razmislekov o naravi. Prav tako bo oddaja poskušala nagovoriti tudi nekatere izpeljave te dihotomije, ki jih je mogoče v večji meri misliti v relaciji s sodobnimi performativnimi praksami, na primer telo–misel, telo–jezik, človek–žival, moški–ženska itn.

Poleg omenjenega izhodišča bo tudi »v formalnem smislu« skušala slediti zabrisovanju dihotomičnih nasprotij; zabrisovanje meje med tem, o čemer je govora, in načinom, kako je to zvočno posredovano, med brano vsebino in telesom, šumom ter zvokom in branim itn.

<http://nagib.si/2014/uncategorized/zvocni-zapis-predstave-vse-kar-smo-izgubili-medtem-ko-smo-ziveli-na-radiu-maribor/>

Dušan Zidar: Noise from system

Kaj se lahko naučimo od prvobitnih, predobjektivnih ljudstev? Iz pripovedovanj šamana Davija Kopenawe iz amazonskega ljudstva Yanomami, ki jih je zahodnemu bralcu približal Bruce Albert, je razvidno, da v yanomamski kulturi niso poznali ne knjig ne knjižnic. Njihov 'arhiv' je amazonski gozd z vsemi svojimi simbolnimi pomeni. Izgubo habitata, ki je posledica brutalnega izčrpavanja gozdov in izgradnje cest, bi lahko v zahodnih očeh primerjali z izgubo elektrike, ki omogoča paralelni digitalni sistem in vzdržuje njegov pomen za zahodno civilizacijo. <http://www.zidardusan.si/>

OR poiesis (alias Petra Kapš): Auralni spomin, časovne vrtine_flux/ 41.00

Performativna poezija, besedilo *Nišit hivostrv v ohu*, zvočna topografija rek Drave (Maribor) in Spree (Plänterwald, Berlin), potoka Kokedera (Kjoto), Studenice

Sluh je ob sonornosti tekoče vode pogosto deležen zamaknjenja. Pozornost dela *Auralni spomin, časovne vrtine_flux* je usmerjena v prisluh in slutnjo, prepletajoči s spominom. Pretočna bežnost ujetih glasov se v pisavi rek in intimnem razpoloženju poezije poslušča skozi vakuum gluhega ušesa.

<http://orpoiesis.blogspot.com/>